

beders Løn burde fastsættes; dermed vil jeg ingenlunde sige, at man skulde gaae ud fra, at det skulde bevise, at det var Rigsdagens Mening, at 2,500 Rbd. skulde være den højeste Gage, der burde gives; det troer jeg ikke, man vilde være berettiget til at slutte deraf, men jeg mener dog, at man er berettiget til deraf at slutte, at naar der er nævnet 2,500 Rbd., saa er Meningen den, at man ikke skal gaae saa grumme meget ud over denne Sum. Naar man nu vil see de Bestemmelser, som findes i §§ 4 og 5 med Hensyn til Lønningernes Størrelse, saa vil man finde, at første Classes Embeder ville kunne blive gaaende med en 3,700 à 3,800 Rbd., og det forekommer mig at ville være for meget ud over det, der blev fastsat som Maximum i indeværende Finantsaar; det vilde omtrent være 50 pCt. mere. Jeg troer, at man er berettiget til at slutte, at det ikke har været Rigsdagens Mening, at Gagerne skulde kunne stige saa høit; efter min Mening idetmindste er det at sætte dem noget for høit. Som Sagen stiller sig for mig, vilde jeg f. Ex. have fundet, at naar 3,000 Rbd. er sat som Maximum, vilde det, selv med det Tillæg, som vil flyde af Sædberegningen, hvilket jo altid vil blive over 100 Rbd. eller henimod 200 Rbd., ikke være for meget, men at gaae højere, forekommer mig virkelig at være for meget. Hvad jeg har anført om denne Klasse, vil tildeels ogsaa kunne finde sin Anvendelse paa de følgende Classer.

Dernæst er det jo allerede af ærede foregaaende Talere blevet bemærket, hvorledes det maa synes, at hvad der er bestemt til Contoirholdsgodtgjørelser er sat meget høit, og der kommer jo den Bemærkning igjen til fuld Anvendelse, som jeg i et foregaaende Møde tillod mig at gjøre med Hensyn til Amtsforvalternes Contoirholdsgodtgjørelse, at dette Lovudkast i saa Henseende ogsaa alene er bygget paa Opgivelse af de vedkommende Embedsmænd selv for det sidste Aar; der er altsaa her ikke lagt nogen Gjennemsnitsberegning til Grund, men ligefrem det sidste Aars Udgifter, der, som sagt, ere opgivne af vedkommende Embedsmænd selv. Det er et overmaade usikkert Grundlag at bygge paa; jeg skal ikke videre gjentage, hvor-

for det er usikkert, det er allerede blevet ubtalt af flere ærede Talere, og dertil kan jeg ganske henholde mig.

Det er i § 2 bestemt, at Indtægter af Embedsjorder, Renter af Embedet tilhørende Capitaler og andre Embederne tillagte Emolumenter skulle fremdeles tilfalde Embedsmanden mod et bestemt Afdrag i den faste Gage. Jeg maa nu formene, at man ved en saadan Reform som denne dog skulde holde paa den Fremgangsmaade, som man ellers ved andre lignende Leiligheder har fulgt, nemlig, saavidt muligt at realisere f. Ex. saadanne Embedsjorder, som ere tillagte visse Embeder. Hvorfor ikke realisere disse Jorder, hvorfor beholde dem, medens man ellers ved mange andre Leiligheder har taget Beslutning om at sælge dem? Jeg mener derfor, at det vistnok vilde gjøre Loven bedre, naar man her tog en Beslutning om, at disse Embedsjorder skulde realiseres og Indtægterne deraf ikke fremdeles blive at tillægge Embedet. „Renter af Embedet tilhørende Capitaler“, er en mindre væsentlig Ting; thi enten disse Penge indflyde i Statskassen, hvoraf Embedsmandens Lønning udredes, eller de directe indbetales til Embedsmanden og udgjøre en Deel af hans Lønning og komme til Afdrag i hans Gage af Statskassen, forekommer mig af mindre Betydning. Den samme Bemærkning skal jeg gjøre med Hensyn til Magistratsforretningerne. Jeg seer, at den ærede Minister har meent, at Betalingen for disse Forretninger egentlig var at betragte som et Vederlag for Embedsmandens communale Tjeneste, men naar den er det, saa synes jeg ikke, at det er velbegrunder, at der siden bestemmes, at der ogsaa af dette Vederlag skal udredes Pension af Statskassen; thi vil man regne det Bidrag, som tilflyder Embedsmanden fra Communens Side, til den Løn, Staten giver ham, saa forekommer det mig, at den Deel af Pensionen, der maatte falde af denne Indtægt, ogsaa maatte udredes af Communen. Det er ikke min Mening, at noget Saadant vilde være ønskeligt, men det er min Mening, at de Indtægter, som falde paa Grund af slige Magistratsforretninger, skulde indsendes til Statskassen som enhver anden